

РАЗГРЪЩАНЕТО НА ФИЛОСОФИЯТА И НА ЛОГИКАТА В ПОНЯТИЙНОТО ПРОСТРАНСТВО НА СЪВКУПНОСТИТЕ КАТО КОНКРЕТНОИСТОРИЧЕСКИ ПРОЦЕС

(Продължение от бр. 5 на списанието)

Проф. Венец Цонев*

РЕЗЮМЕ

В предходния брой на списанието бяха проследени и коментирани първите два стадия на процеса на постепенната понятийна статистификация на философията и на логиката: началния - от каменната ера докъм 1860 година, и институционалния - докъм 1960 година. Изложението в този брой е посветено на протичащия отчасти успоредно с институционалния постинституционален стадий, както и на заключителния висш стадий - този на самоосъзнаващата се и самоидентифициращата се обща теория на статистиката като фрагментарна версия на макрофилософията и на макрологиката в процес на развитие и усъвършенстване.

Акцент в статията е опитът да се замени конвенционалното виждане на общата теория на статистиката с по-дълбоко разбиране на същината ѝ.

ПОСТИНСТИТУЦИОНАЛЕН
СТАДИЙ НА РАЗГРЪЩАНЕТО
НА ФИЛОСОФИЯТА
И НА ЛОГИКАТА

От 1890 година нататък процесът на разгръщането на философията (Ф) и на логиката (Л) в понятийното пространство на съвкупностите попада в обсега на влиянието на господстващата по това време

махистка философска школа. Затова в значителна степен спомогнала книгата на един математик-физик, по-късно виден статистик-теоретик, публикувал през 1892 година „Грамматика на науката“, труд, с който той - 35-годишен тогава, популяризира успешно своя възглед за същината и познаваемостта на обективния свят. Това е Карл Пиърсън (Pearson, 1892, 1937). През следващия период постиженията

* Професор, София, 1113, ул. „Латинка“ 31.